

❖ DE STER. ❖

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. MARK. 16 : 16.

Voorwaar voorwaar zeg Ik u: zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan. JOH. 3 : 5.

Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: die niet ingaat door de deur in den stal der schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en moordenaar. JOH. 10 : 1.

No. 3.

1 Februari 1906.

11de Jaargang.

STRALEN VAN LEVEND LICHT.

DOOR CHARLES W. PENROSE.

No. 11.

DE DOOP VOOR DE DOODEN.

Eene Leerstelling van het Nieuwe Testament.

„Anders, wat zullen zij doen, die voor de dooden gedoopt worden, indien de dooden ganschelijk niet opgewekt worden? waarom worden zij voor de dooden ook gedoopt?” (1 Cor. 15 : 29). Deze bewijsgrond werd door Paulus aangevoerd tegen de Corinthiërs, die de leerstelling van de opstanding des lichaams in twijfel trokken. Het is duidelijk, dat zij vertrouwd waren met den doop voor de dooden; want de Apostel, met hen redeneerende, gaat uit van hetgeen zij wisten. De leeringen van de Grieksche wijsbegeerte hadden invloed gehad op de Heiligen te Corinthe, en de Apostel achtte het noodig om hun die bekwame verhandeling te schrijven om hen te overtuigen dat, zooals Christus werkelijk uit de dooden was opgestaan, alle menschen zouden verrijzen uit hunne graven, gelijk verklaard door den Zaligmaker zelf. En zich op hun gezond verstand beroepende, stelde hij hun de vraag, waarom zij voor de dooden werden gedoopt, indien er, zooals sommigen hunner beweerden, geene opstanding uit de dooden zou zijn.

Niet bekend in onze dagen.

Deze leerstelling, dat de levenden voor de dooden kunnen gedoopt worden, is sedert vele eeuwen in de Christenwereld niet begrepen ge-

worden. Zij was bij de Kerkvaders der eerste eeuwen bekend, maar geraakte in onbruik, toen de volmacht welke de Apostelen en hunne mede-arbeiders droegen, van de aarde was weggenomen en geestelijke duisternis op de aarde daalde. En toch indien deze leerstelling in het Apostolische tijdperk deel uitmaakte van de leer van Christus, zoo is zij er ook nu een deel van. Maar welke van de sekten van den tegenwoordigen tijd leert haar? Wie heeft volmacht om ze te bedienen? Wie weet iets van de wijze waarop de verordening moet bediend worden? Het is vanwege de diepe onwetendheid van hedendaagsche godsdienstleeraars betreffende dit gewichtige onderwerp dat zij, wanneer de hierboven-gegeven tekst wordt aangehaald, trachten òf het te overdekken met een nevel van uitleggingen zonder beteekenis, òf het als der aandacht onwaardig te behandelen, òf het opzijde te schuiven als iets dat „afgeschafte” is.

Nieuwe Openbaring aangaande dit Onderwerp.

In de openbaring van het Evangelie van Jezus Christus, opnieuw in deze dagen, werd de doop voor de dooden aan den Profeet Joseph Smith bekend gemaakt als een noodzakelijk deel van de leer van Christus. Het doel van dien doop, de wijze van de bediening dier verordening, wie ze moest bedienen, wie ze mocht ontvangen, hoe ze beiden de levenden en de dooden zou betreffen, en alles wat noodig is om ze voor God aannemelijk en voor de afgestorvenen van uitwerking te doen zijn, werd aan den Profeet der 19de eeuw bekend gemaakt.

Uitwendige verordeningen moeten op Aarde bediend worden.

Bewezen werd reeds dat het Evangelie, aan de levenden gepredikt door onzen Heiland en Zijne Apostelen, ook aan de dooden werd gepredikt, namelijk aan de geesten van hen die eens in het lichaam gewoond hadden op aarde. Ook dat zulke personen bekwaam zijn tot gehoorzaamheid en hervorming. Verder is aangetoond dat de doop tot vergeving der zonden, en het ontvangen van den Heiligen Geest door de oplegging der handen, welke beide verordeningen door werkelijke goddelijke volmacht moeten bediend worden, noodzakelijk zijn tot zaligheid. Maar het zal den bedachtzamen lezer duidelijk zijn, dat terwijl de ontlichaamde personen aan de inwendige of geestelijke eischen van het Evangelie kunnen voldoen, de uitwendige en materiale plechtigheden behooren tot het lichaam en slechts kunnen op aarde volbracht worden. Water is een aardsch element of samenstelling van materiale stoffen, en behoort tot de sfeer dezer wereld. Om deze reden is het, dat de levenden moeten gedoopt worden voor de dooden. Willen zij die ongedoopt sterven, zaligheid ontvangen, zoo moeten de noodige verordeningen door plaatsvervangende voltrokken worden.

Verlossing door Plaatsvervanging.

Indien iemand, die belijdt een Christen te zijn, bezwaar maakt tegen verlossing door plaatsvervanging, zou het allergewichtigste feit, dat het gansche plan der zaligheid afhangt van dat beginsel, voldoende moeten zijn om het bezwaar voor immer en geheel weg te nemen. „De bezoldiging der zonde is de dood.” „Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods.” Jezus van Nazareth stierf inplaats van zondaren. De Rechtvaardige werd voor de onrechtvaardigen opgeofferd. De onschuldige Christus was een plaatsvervanger voor schuldige menschen. De gansche leer van de verzoening rust op het beginsel van verlossing door plaatsvervanging. Jezus is de Hoofdman onzer zaligheid. Hij is het hoofd van de heirschare der verlossers. Door den Profet Obadja werd voorspeld, dat „Er zullen heilanden op den berg Zions opkomen” in de laatste dagen, en „het koninkrijk zal des Heeren zijn.” (Vers 21). En, van de waardige mannen sprekende, die in de oude tijden door het geloof groote wonderen hadden verricht, hadden overwonnen en een getuigenis van God hadden ontvangen, verklaarde de geïnspireerde schrijver van den Zendbrief aan de Hebreëen: „En deze allen, hebbende door het geloof getuigenis gehad, hebben de belofte niet verkregen; alzoo God wat beters over ons voorzien had, opdat zij zonder ons niet zouden volmaakt worden.” (Hebr. 11 : 39, 40.) Aldus moet het werk der verlossing van het menschdom voortgezet worden, totdat al de menschen dezer aarde volgens het Evangelie zullen geoordeeld worden, en iedere ziel, in het lichaam of in den geestelijken staat, eene gelegenheid zal hebben gehad om het aan te nemen of te verwerpen, en de verordeningen ervan te gehoorzamen, in persoon of door plaatsvervanging de levenden optredende voor de dooden.

De Schoonheid dezer Leer.

Op het eerste voorkomen moge deze leerstelling het moderne Christenverstand nieuw en gevaarlijk schijnen, maar hoe meer zij in alle bijzonderheden onderzocht wordt, des te duidelijker wordt hare waarheid en des te heerlijker wordt zij. De gedachte dat zij, die het Evangelie van Christus in deszelfs volheid ontvangen en gehoorzamen in het vleesch, kunnen helpen in het werk der verlossing hunner voorouders die in de geestenwereld zijn, is hoogst verkwikkend voor de godvreezende ziel. Het toont de waarde van die geslachtregisters die Israël, het verbondsvolk Gods, in de oude tijden bewaarde. Het spoort de getrouwen in Christus aan tot goede werken, opdat zij „heilanden op den berg Zions” mogen worden. Het verklaart hoe de millioenen en millioenen zielen der volkeren, die het Evangelie of den naam van Christus Jezus nooit gehoord hebben, ten laatste kunnen verlost, en erfgenamen der zaligheid gemaakt worden. Het duidt de wijze aan, waarop Christus eindelijk de overwinning zal behalen over den Satan, en zal bewijzen

te zijn „een rantsoen voor allen,” wanneer Hij Zijn volmaakt werk den Vader zal aanbieden, en niet ééne ziel zal verloren gegaan zijn dan de zonen des verderfs, die ten doode gezondigd hebben en geene vergeving konden ontvangen in deze wereld noch in de toekomstende.

Hoe de Verordeningen worden bediend.

De verordeningen voor de dooden moeten, zooals van den hemel aan den Profeet Joseph Smith geopenbaard, bediend worden op de wijze door den Heere vastgesteld, anders zullen zij door Hem niet worden aangepomen. Zij moeten in heilige plaatsen, die volgens hemelsch voorschrift gebouwd zijn, bediend worden door hen die volmacht hebben om te binden op de aarde en het zal in de hemelen gebonden zijn, en om te ontbinden op de aarde en het zal in de hemelen ontbonden zijn. Personen die zelf aan de eischen van het Evangelie hebben beantwoord, kunnen worden gedoopt en andere noodige verordeningen worden toegediend, voor en ten behoeve van hunne gestorven verwanten en voorouders, zoo ver als de linie van hun voorgeslacht kan bepaald worden. Dat werk moet gedaan worden in Zion. Dit maakt noodzakelijk het vergaderen van de Heiligen, „de uitverkorenen Gods,” van alle deelen der aarde. Zij worden van den Heere bevolen om uit Babylon te gaan, „opdat zij aan hare zonden geene gemeenschap hebben, en opdat zij van hare plagen niet ontvangen.” (Openb. 18 : 4). In gevolg aan dit gebod gaan zij uit alle natiën op naar „den berg van het huis des Heeren in de toppen der bergen, waar zij van Zijne wegen kunnen leeren en in Zijne paden wandelen,” en Zion opbouwen, waar zij kunnen werken als „heilanden en zich bereiden voor de komst van den grooten Koning.” (Zie Micha 4 : 1-4; Jesaja 2 : 2-5; Psalm 102 : 16).

De Vergadering van Juda.

De vergadering van Juda moet ook in deze bedeeling van de volheid der tijden volbracht worden. Hunne plaats van vergadering is Jeruzalem. Zij zullen grootelijks in ongeloof naar het land hunner vaderen terugkeeren. Eenigen van dat ras zullen beginnen te gelooven dat Jezus van Nazareth de Christus is, maar de groote massa van dat volk zal Hem in dat licht niet ontvangen tot Hij komt en „Zijne voeten wederom op den Olijfberg zullen staan.” Hij zal dan verschijnen als hun Verlosser van de legerscharen die zich om buit en prooi tegen hen zullen samen-trekken. Dan zullen zij Hem aanschouwen, Dien hunne voorvaderen hebben doorstoken, en wanneer zij de teekenen der wonden zullen zien, die Hij ontving toen „Hij tot de Zijnen kwam en de Zijnen Hem niet ontvingen,” maar Hem aan het kruis hingen, zullen zij tot het inzicht komen dat Jezus inderdaad de Zoon Gods zoowel als de Zoon Davids is, en hun Messias, hun Verlosser en Koning. Dan zullen zij het Evangelie, het eenige plan der zaligheid, ontvangen; „een volk zal in een dag den Heere geboren worden;” en in den Tempel die Zijnen

naam zal gebouwd worden, zullen zij voor hunne dooden werken, tot al de schakels in de ketting van hun voorgeslacht zijn samengevoegd, vanaf den tijd toen het Evangelie op aarde was vóór de invoering van de Mozaïsche wet, de wet van vleeschelijke geboden. Al de beloften door de Profeten aan Israël en Juda gemaakt, zullen vervuld worden, en Christus zal „heerschen op den berg Zions en te Jeruzalem” en zal de aarde met Zijne heerlijkheid vervullen! (Zie Zach. 14 : 8-23; Jer. 23 : 3-8; 32 : 37-44; Ezech. 34 : 13-16; 38 : 8-23; Ezech. 39; Jes. 24 : 23).

De Vergadering van de Verstrooiden van Israël.

Terwijl het Huis van Juda Jeruzalem zal herbouwen, in verwachting van den Messias, maar in ongeloof aan den Zaligmaker en Zijn zoen-offer, zullen de afstammelingen van het Huis van Israël dat verdreven was en verstrooid onder de volkeren, als de uitverkorenen Gods zich vergaderen tot het Zion der laatste dagen in het land van Jozef in de toppen der bergen, waar het Huis Gods „verheven is boven de heuvelen”, en waar de openbaringen van Zijnen wil bekend gemaakt worden en de verordeningen van Zijn Huis kunnen bediend worden voor de levenden en de dooden. Het bloed van Israël, hoewel het gemengd is met het bloed der heidenen, wordt gerekend als het zaad van Abraham tot wien de beloften van ouds waren gemaakt, en niet een harer zal falen. Hunne vergaderplaats is het land dat Jesaja in visioen zag, waar de Heere „de banier heeft opgericht op de bergen,” en vanwaar Zijne „snelle boden” nu uitgaan als „gezanten” van den grooten Koning en Israël van verre landen samenbrengen tot „de plaats van den naam des Heeren der heirscharen, tot den berg Zion.” (Jesaja 18.) Daar, in den Tempel voor Zijnen naam gebouwd volgens het plan dat Hij geopenbaard heeft, worden de doop en al de verordeningen op aarde noodig in het verlossingswerk voor de levenden en de dooden, bediend door goddelijke volmacht, en daar wordt de Geest Gods rijkelijk uitgestort, aan de nederigen van hart en de verslagenen van geest getuigenis gevende dat zij en hun liefdewerk door Hem zijn aangenomen en in den hemel zijn verzegeld en opgeschreven.

De Wildernis zal bloeien als eene Roos.

„De woestijn en de dorre plaatsen zullen hierover vroolijk zijn.” De dorre grond en het dorstige land hebben waterbronnen voortgebracht, en men heeft de wildernis doen „bloeien als eene roos.” Daar zijn de vrijgekochten des Heeren tot Zion gekomen met gezangen van eeuwige blijdschap. „De sterkten der steenrotsen zijn hun hoog vertrek,” en zij zien uit naar den tijd, die nabij is, wanneer zij „den Koning in Zijne schoonheid zullen zien”. (Zie Jesaja 35; 32 : 13-20; 33 : 15-17; 49 : 22, 23; 52 : 7-12; Psalm 107 : 1-7, 33-43; Jes. 41 : 18-20).

Verlossing algemeen.

Uit het voorafgaande zal men zien dat onze Hemelsche Vader niet bepaald is tot de kleingeestige begrippen en bekrompen leerstelsels van de hedendaagsche godsdienst-sekten en leeraars. „Want Mijne gedachten zijn niet ulieder gedachten, en uwe wegen zijn niet Mijne wegen.” „Zoo ver de hemelen verheven zijn boven de aarde,” is Zijn plan tot zaligheid verheven boven de verzinsels van de wijzen dezer wereld. Het Evangelie zal aan iedere verantwoordelijke kreatuur gepredikt worden. Zij die het in het lichaam niet hooren, zullen het in de geestenwereld hooren, en zelfs aan hen die het uit dwaasheid en duisternis niet ontvingen, zal nadat zij met „vele slagen” zijn geslagen en den „laatsten penning” van de aldus gemaakte schuld hebben betaald, genade geboden worden wanneer het recht zal voldaan zijn, en ten laatste zullen door de bediening van het Heilige Priesterschap Gods op aarde en achter den sluier, en door de verordeningen voltrokken in persoon of door plaatsvervanging, al de zonen en dochteren van God in het geslacht Adams uit het graf voortkomen; en eindelijk zal „alle knie zich buigen en alle tong belijden, dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid Gods, des Vaders.” Dan zal Jezus, Zijn verlossingswerk volbracht hebbende, het den eeuwigen Vader aanbieden, opdat Hij moge zijn alles in allen.

Het Werk gaat vooruit.

Dit heerlijke werk voor de verlossing van het menschelijk geslacht gaat nu vooruit onder de openbaring en machtiging van den Allerhoogste, en het zal voortgaan tot volkomene, schitterende zegepraal, hoeveel tegenstand ook geboden worde door onwetendheid of boosheid, door den Satan of door dwaze menschen. Het kwade zal worden overwonnen, duisternis verdreven, Satan en zijne legers gebonden, en de aarde en hare inwoners verlost. Het Paradijs zal hersteld worden, het land Eden zal wederom bloeien, Christus zal als Koning regeeren, de Tabernakel Gods zal onder de menschen zijn, en alles boven, beneden, en overal zal den Allerhoogste loven, Wien de heerlijkheid en de heerschappij toekomt. Amen.

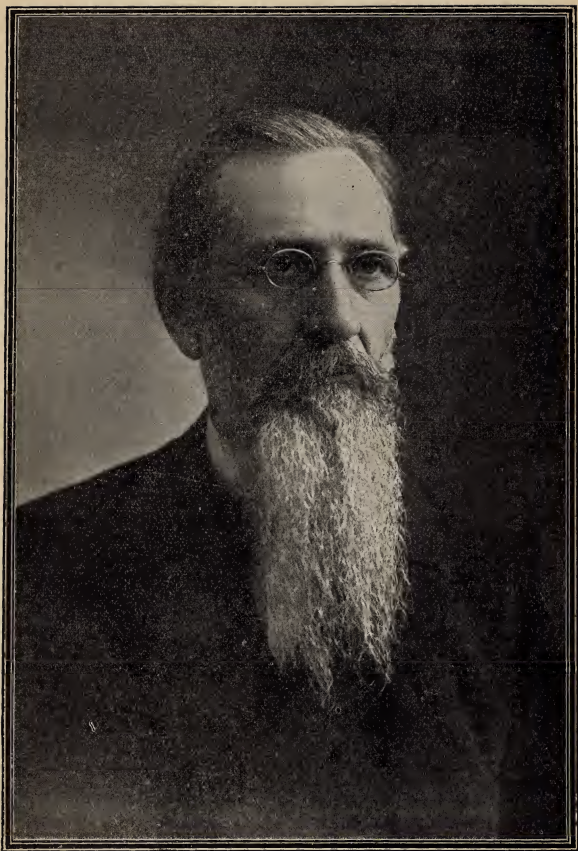
AANGEKOMEN.

Ouderling Gosse Slot, van Wilson, Weber Co, Utah; aangewezen om in de Groninger Conferentie te arbeiden.

HET UUR DER WRAKE.

„Wat, jij die altijd zoo op het wielrijden geschimpt hebt, gaat nu zelf een fiets koopen? Dat is curieus!” — „Niets curieus! Ik ben al zoo dikwijls aangerezen, nu is 't *mijn* beurt!” — (*Hum. Album.*)

Een Hollander, die het orgel in den Mormoonschen Tabernakel te Salt Lake City heeft hooren bespelen, schrijft in de *Frics. Courant*: „'t Was de schoonste muziek, welke ik ooit gehoord heb.”

PRESIDENT JOSEPH F. SMITH.

STATISTIEK VERSLAG

VAN DE NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING, VOOR DE TWAALF MAANDEN,
EINDIGENDE 31 DECEMBER 1905.

Conferentien.	Conferentie- Presidenten.	Zending van Zion		Lokale Priesterschap.				Leden.	Totaal Leden en Lok. Priestersch.	Kinderen onder 8 jaren oud.	Totaal aantal zielen.	Gedoopt.	Naar Zion vertr.	Aangekomen.	Verhuisd.	Overleden.	Afgesneden.	Evangelie- gesprekken.	Tractaten uitgedeeld.	Boeken verspreid.	Vergad.		
		Zevent.	Ouderl.	Ouderl.	Priesters.	Leeraars.	Diakenen.														In de open lucht.		
Amsterdam.	Abraham Dalebout.	6	4	6	18	11	391	430	121	551	30	21	9	3	4	6	5419	29672	491	462			
Arnhem.	Chas. H. Dudley.	6	4	7	5	5	178	199	66	265	23	11	8	8	1	3	6697	21544	696	415			
Groningen.	Heber J. Webb.	3	6	3	6	9	224	248	61	309	37	16	4	6	2	1	9917	27707	1078	683		8	
Luik.	Jos. F. Barton Jr.	3	6	2	1	3	110	118	8	126	30	13			4		2576	34806	262	446			
Rotterdam.	Delbert E. Wilcox.	2	16	2	13	17	572	625	245	870	64	39	9	12	8	3	8664	58238	1085	692			
Totaal		8	40	15	33	52	45	1475	1620	501	2121	184	100	30	29	19	13	33273	171967	3562	2698		8

JACOB H. TRAYNER, *President.*

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

OVERZICHT VOOR 1905.

Wij hebben het genoegen hiernaast aan onze geachte lezers voor te leggen een Statistiek Verslag van deze Zending, voor het jaar 1905. Zij zullen ook belang stellen in de mededeelingen, welke wij hun doen betreffende de werkzaamheden der zendelingen, en waarvan wij eenige inlichting geven in de laatste vijf kolommen van het verslag.

Behalve den normalen vooruitgang, dien het Evangelie — hoewel onpopulair, zooals de echte boodschap van Jezus Christus met weinige uitzonderingen altijd en overal is geweest — gedurende 1905, zooals andere jaren, in Nederland en België heeft genoten, hebben wij het voorrecht om te wijzen op zeer verblijdende vorderingen in sommige opzichten. In den loop van het jaar is het aantal zendelingen met 10 aangegroeid, en eene toename van plus minus 500 is aan te stippen in het aantal vergaderingen gedurende het jaar gehouden. Het totaal der gesprekken, betreffende het Evangelie, met vreemdelingen en onderzoekers, is verdubbeld, en dit is ook het geval geweest met de som der uitgedeelde traktaten, terwijl het aantal boeken verspreid tot bijna viermaal het vorige cijfer is gestegen. Indien men bedenkt, hoeveel meer menschen zoodoende in kennis met de ware beginselen des Evangelies worden gesteld, zal men onmiddellijk het gewicht van deze gegevens gevoelen.

Sedert het jaar 1899 waren door de zendelingen in Nederland en Vlaamsch België in gebruik eene reeks van vier traktaten in brochurevorm, geschreven door Edwin F. Parry, en vertaald door Paul Roelofs. Die vier tractaten zijn vervangen geworden door eene serie van twaalf traktaten, elk 4 pagina's groot, en bekend onder den titel „Stralen van Levend Licht,” geschreven door Apostel Charles W. Penrose, en eveneens vertaald door P. Roelofs. Van deze werden de eerste 8 uitgegeven gedurende de laatste vier maanden van het jaar, en daarvan werden gezamenlijk 250.000 gedrukt. Van No. 1 is de tweede druk reeds in gebruik, en van Nos. 2, 3 en 5 is een onverwilde herdruk noodig. Nos. 9, 10, 11 en 12 verschijnen in het begin van 1906.

Er is eene toenemende neiging bij de broeders en zusters ontwikkeld om de boeken der Kerk te lezen. In hunne banden is bij de opening van het jaar 1905, geplaatst „Een Korte Geschiedenis der Kerk,” vertaald door I. Kooijman. Gedurende het jaar verscheen ook eene 3de verbeterde uitgave van „Een Stem tot Waarschuwing en Leering,” en sedert het begin van het jaar is onder de leden en vrienden van de Kerk verspreid geworden eene uitgave (door Broeder W. Kesselaar, Amsterdam), van

ons liederboek, zonder de muziek. Een werk dat den zendelingen talrijke dankbetuigingen heeft verworven, is het verspreiden van een groot aantal boeken handelende over den mensch, zijn persoon en geslacht. Onder deze zijn boeken van Dr. Sylvanus Stall.

In België heeft het werk grooten vooruitgang genoten, in 't bijzonder in het Fransch-sprekend gedeelte. Te Nijmegen is eene vertakking van de Kerk gevestigd, en is eene fraaie zaal voor de vergaderingen verkregen. Zendingen zijn gedurende 1905 gestationeerd geworden in de volgende plaatsen in Nederland, te: Delft, Leiden, Alkmaar, Sneek, Apeldoorn, Farnsum, Veendam en Dieren; en in België, te: Herstal, Verviers en Charleroi, terwijl het werk ook hervat is te Brussel. Het zondagschool-werk heeft zich ook aanmerkelijk uitgebreid.

Wij hebben dus werkelijke redenen om verblijd te gevoelen, en wanneer wij daarbij in aanmerking nemen, dat er verscheidene het „Mormoonsche” volk gunstige artikelen in Nederlandsche dagbladen en tijdschriften zijn verschenen en wij vinden dat in de steden een deel van het oude vooroordeel is weggefallen, zijn wij grootelijks aangemoedigd voor de toekomst. Wij gevoelen onze zwakheid en tekortkomingen, en wij weten dat wij in vele dingen beter hadden kunnen doen, doch wij willen streven naar vooruitgang, niet alleen voor het werk, maar ook voor onszelven. Wij hopen en vertrouwen daarom van harte op rijke zegeningen voor het jaar 1906; en mochten ook soms groote bezwaren of hindernissen in den weg gelegd worden, zoo hopen wij nochtans met Gods hulp, en trots allen mogelijken tegenstand, het ons opgedragen werk te volbrengen.

PRESIDENT JOSEPH F. SMITH.

(Bij het Portret.)

JOSEPH FIELDING SMITH werd 13 November 1838 te Far-West, Missouri, geboren. Hij is de zoon van Hyrum Smith, den Patriarch, die met Joseph, zijnen broeder, in de gevangenis te Carthage werd vermoord. Joseph F. werd geboren in een tijdperk toen de Kerk en hare leiders door zware beproevingen gingen. Eenige dagen vóór zijne geboorte was zijn vader met andere voorname mannen door het gewapende gepeupel van Missouri gevangen genomen, en was onder vonnis om doodgeschoten te worden.

Na het martelaarschap van zijnen vader voegde hij zich met zijne moeder bij de Heiligen die Nauvoo verlieten om westwaarts te trekken. Hoewel hij slechts een jongetje, acht jaren oud, was voerde hij een ossenspan voor zijne moeder naar den Staat Iowa. Na eenigen tijd te Winter-Quarters gerust te hebben, vervolgden zij hunne reis naar het Westen, terwijl de knaap Joseph twee juk ossen voor een zwaar beladen wagen gespannen den ganschen weg naar Salt Lake City voerde, alwaar zij den 23sten September 1848 arriveerden.

Zijne moeder stierf toen hij veertien jaren oud was. Een jaar later werd hij op zending geroepen naar de Sandwich-Eilanden. Toen hij werd gezegend, werd hem gezegd dat hij eene kennis van de Hawaïsche taal zou verkrijgen door de gave Gods, zoowel als door studie. Binnen minder dan vier maanden na zijne aankomst op de eilanden was hij bekwaam om in de taal der inboorlingen te prediken.

In die dagen waren er vele moeilijkheden in den weg der reizigers, en Joseph had met vele ontberingen te kampen. Hij keerde den 24sten Februari 1858 van deze zending terug, en was drie jaar en negen maanden afwezig geweest.

President Smith's eerste zending in Engeland begon in 1860, bij zijne aankomst te Liverpool op den 27sten Juli. Hij bezocht ook eenige van de landen op het vasteland, en keerde terug in 1862. Twee jaren later ging hij op zijne tweede zending naar Hawaï, in gezelschap met eenige der Apostelen, om de zaken van de Kerk op de eilanden te regelen.

Tijdens zijn verblijf in Utah was hij gedurende vele jaren een werkzaam lid van de wetgevende kamers. In 1866 werd hij tot Apostel verordineerd door President Brigham Young. In 1874 kwam hij wederom naar Engeland, ditmaal om over de Europeesche Zending te presideeren. In 1877 vervulde hij een derde zending naar Groot-Brittanje. Bij den dood van President Young werd Joseph naar huis terug ontboden, en toen het Eerste Presidentschap wederom werd georganiseerd, werd hij tot tweeden raadgever van President John Taylor gekozen. Deze plaats bekleedde hij ook gedurende het presidentschap van Wilford Woodruff en van Lorenzo Snow. Na den dood van President Snow werd Joseph F. Smith de President van de Kerk, op den 17den October 1901.

De volgende schets van President Joseph F. Smith is van de pen van Edward H. Anderson, (de schrijver van „Een Korte Geschiedenis.”):

President Smith is gestadig in den dienst van het algemeen geweest, en heeft door zijn oprechte handelwijze de liefde, het vertrouwen en de achting van het volk verworven. Hij is een vriend van het volk, is gemakkelijk te naderen, is een wijs leider en raadgever, een man van breede inzichten, en, in tegenstelling met de eerste indrukken, is een man wiens medegevoel gemakkelijk opgewekt wordt. Hij is eene weerkaatsing van het beste karakter van het Mormoonsche volk — gehard door tegenspoed, geduldig in beproeving, Godvreezend, zelf-opofferend, vol liefde voor het menschenlijke ras, machtig in zedelijke, geest- en natuurlijke kracht.

Hij heeft een deftig voorkomen, is rijzig, fier, welgemaakt en evenredig gebouwd, met duidelijke trekken. Wanneer hij spreekt, spert hij zijne groote, heldere, bruine oogen wijd open op den luisteraar, die uit hun doordringenden blik gemakkelijk kan opmerken de wonderbare geestkracht van het voorhoofd daarboven. Zijn groot hoofd is gekroond met een overvloedigen haargroei, in zijne jonge jaren donker, maar nu

evenals zijn volle baard, tamelijk grijzend. In het gesprek wordt men diep getroffen door de plotselinge veranderingen van zijne gelaatsuitdrukking, onder de verschillende invloeden van zijn gemoed: nu in hooge mate aangenaam, met een geestdriftige, kinderlijke belangstelling in onderwerpen en omgevingen van het oogenblik, dan weer verstrooid, zijn gelaatstrekken geplooid in die ernstige, bijna strenge, majesteit van uitdrukking, die zijne portretten zoo kenmerkt — die de strengheid aantoonde der toestanden en omgevingen van zijn vroeger leven. Dapperheid en trouw zijn onafscheidelijk doorweven met zijn karakter. Nimmer ontweek hij een plicht of toonde zich trouweloos aan eene verantwoordelijkheid.

Als een openbaar spreker is zijn hoofdtrek groote ernstigheid. Hij prent den hoorder zijne boodschap meer in door de oprechtheid harer aflevering, en de eerlijke ernstigheid zijner manieren, dan door eenige geleerde ten-toon-spreiding van redekunde of bestudeerde logische uiteenzetting. Hij raakt de harten van het volk met de eenvoudige welsprekendheid van iemand die zelf overtuigd is van de voorgestelde waarheden. Hij is een pilaar van sterkte in de Kerk, volkomen doordrongen van de waarheden des Evangelies en den goddelijken oorsprong van dit werk.

Zijn gansche leven en getuigenis is een inspiratie voor de jeugd. Ik vroeg hem: „U heeft Joseph, den Profeet, gekend; U is oud in het werk van de Kerk; wat is uwe getuigenis tot de jeugd van Zion aangaande deze dingen?” En hij antwoordde langzaam en bedachtzaam: „Ik was met den Profeet Joseph bekend in zijne jeugd. Ik was bij hem tehuis wel bekend met zijne zonen en met zijn gezin. Ik heb op zijne knieën gezeten, ik heb hem hooren prediken, en herinner mij duidelijk dat ik tegenwoordig was in de raadsvergadering met mijn vader en den Profeet Joseph Smith en anderen. Van mijne kinderjaren tot mijne jongelingsjaren heb ik geloofd dat hij een Profeet Gods was. Van mijne jeugd tot nu toe heb ik niet alleen geloofd dat hij een Profeet was, maar ik heb geweten dat hij het was. In andere woorden, mijn weten heeft de plaats genomen van mijn gelooven. Ik kan mij herinneren, hem in uniform gekleed aan het hoofd van het Nauvoo-Legioen gezien te hebben. Ik heb hem de rivier zien oversteken, toen hij van zijne voorgenomen westwaartsche reis naar het Rotsgebergte terugkwam om tot zijn martelaarschap te gaan, en ik heb zijn levenloos lichaam gezien naast het lichaam van mijn vader, nadat zij in de gevangenis te Carthage vermoord waren; en ik bezit nog een zeer tastbare herinnering van de somberheid en de smart van die vreeselijke dagen. Ik geloof met mijn gansche hart in de goddelijke zending van de profeten der negentiende eeuw, en in de echtheid van het Boek van Mormon en de inspiratie van het Boek der Leer en Verbonden, en hoop Gode en den mensch getrouw te zijn, en mijzelven niet valsch te zijn, tot aan het einde mijner dagen!

Mill. Star.

EEN KOSTBARE OOGST BETWIST.

Het was in het jaar 1837 dat de Europeesche Zending van de Heiligen der laatste Dagen werd geopend, en wel met het werk in Engeland. De persoon door den Profeet Joseph Smith gekozen om hare leiding te nemen was Ouderling Heber C. Kimball, een der Twaalf Apostelen, en met hem werden gezonden Apostel Orson Hyde, Ouderlingen Willard Richards, Isaãc Russell, en twee andere zendelingen. Zij landden te Liverpool den 20sten Juli van genoemd jaar, en de Geest zeide: „Gaat naar de stad Preston.” Daar gekomen, vonden de zendelingen velen wachtende op het Evangelie, en biddende dat God Zijne ware dienstknechten tot hen mocht zenden, en sommigen zagen in droomen en visioenen de personen zelf die zouden komen en herkenden ze toen zij in hun midden verschenen. Een dezer was Heber C. Kimball, zelf een profeet, die zich reeds als een man van macht had betoond in de Kerk in Zion, en onder zijn presidentschap en opening van dat land voor het Evangelie zou een schitterende uitslag de pogingen dezer nederige dienstknechten volgen. De Kerk had in Amerika veel te lijden gehad van vervolging, verraad en afval, en de machten der duisternis hadden met eenig gevolg het werk Gods heftig bestreden. „Ik ken u, wie gij zijt.” Zij kenden de mannen Gods, wisten wat van hun ernstig werk in Engeland kon verwacht worden, doch zouden het veld dat zij eeuwenlang onbetwist hadden bezeten, niet onbestreden laten innemen. De volgende ondervinding der zendelingen toont aan, welk een uiterste poging Satan met zijne volgelingen ondernam om den aanvang van het goede werk in Europa te beletten en deze knechten Gods zelven te overweldigen. Heber C. Kimball beschrijft haar aldus:

„Zaterdagavond, 29 Juli, werd overeengekomen, dat ik den volgenden morgen zou heengaan en in de rivier Ribble, welke door Preston stroomt, zou doopen.

Nu begon de tegenstander der zielen te woeden, en hij had besloten om ons te verdelgen vóór wij het Koninkrijk Gods in dat land ten volle hadden gevestigd, en den volgenden morgen was ik getuige van eene vertooning van Satanische macht en invloed, die ik nooit zal vergeten.

Zondag, 30 Juli, bij het aanbreken van den morgen, kwam Ouderling Isaãc Russell (die was aangewezen om dien dag bij de obelisk op het Plein te Preston te prediken,) die met Ouderling Richards in de Wilfred straat sloop, naar de derde verdieping waar Ouderling Hyde en ik sliepen, en riep: ‘Broeder Kimball, ik wenschte dat u zoudt opstaan en voor mij bidden, opdat ik van de booze geesten moge verlost worden, die mij in zulke mate pijnigen dat ik gevoel, dat ik niet lang kan leven, tenzij ik bevrijd worde.’

Ik had achter in het bed geslapen. Ik stond onmiddellijk op, stapte uit het bed aan het voeteneinde, en kwam achter hem staan. Ouderling Hyde stak zijne voeten uit het bed, en zat op den rand van het bed, en wij legden onze handen op hem, terwijl ik het woord voerde, en bad dat de Heere hem genadig mocht zijn en den duivel bestraffen.

Terwijl ik aldus bezig was, ontving ik van een onzichtbare macht een hevigen slag en viel bewusteloos op den grond. Het eerste wat ik mij herinnerde, was dat ik werd ondersteund door Ouderlingen Hyde en Richards, die voor mij baden; Ouderling Richards was Russell gevolgd naar mijne kamer. Ouderlingen Hyde en Richards hielpen mij toen om in het bed te komen, maar ik leed zoo zeer dat ik het niet kon verdragen, en ik stond op, boog mijne knieën en bad. Daarna stond ik op en ging op het bed zitten, toen een visioen voor onze geesten werd geopend, en wij konden duidelijk de booze geesten zien, die tegen ons raasden en hunne tanden knersten. Wij aanschouwden hen omtrent anderhalf uur lang (volgens Willard's horloge). Wij zagen niet naar het venster, maar in de richting van den muur. De ruimte breidde zich voor ons uit, en wij zagen de duivelen komen bij legioenen, met hunne aanvoerders, die ons tot op eenige voeten afstands naderden. Zij kwamen op ons af als legers die een aanval deden in een veldslag. Zij hadden het voorkomen van mannen in volle gestalte, met iederen vorm en gelaatstrek van den mensch in het vleesch, die gebelgd en razend van woede waren; en ik zal nooit vergeten de wraakzuchtige boosaardigheid op hunne aangezichten uitgedrukt terwijl zij mij in het oog zagen; iedere poging om het schouwspel dat zich voor ons ontvouwde te schilderen, of hun haat en vijandelijkheid te beschrijven, zou vergeefsch zijn. Ik zweette zoo hevig, dat mijne kleederen zoo nat werden alsof ik uit de rivier was opgehaald. Ik leed erge pijn, en verkeerde eenigen tijd in den grootsten angst. Ik kan zelfs niet zonder afgrijzen op die gebeurtenis terugblikken; doch ik leerde de macht van de wederpartij en zijne vijandschap tegenover de dienstknechten Gods kennen, en verkreeg meer begrip van de onzichtbare wereld. Wij hoorden duidelijk die geesten spreken en hunne gramschap en helsche plannen tegen ons uitspreken. De Heere verlostte ons echter van hen, en zegende ons dien dag buitengewoon."

Ouderling Hyde's aanvullende beschrijving van dat ontzettend tooneel is als volgt, en is genomen uit een brief aan President Kimball gericht:

„Iedere omstandigheid van die vertooning van duivelen is op dit oogenblik even versch in mijn geheugen als op het oogenblik toen zij plaats had, en zal altijd zoo blijven. Nadat u door hen waart overweldigd en gevallen waart, overtuigden mij hunne helsche grinzing en hun verschrikkelijke aanval met messen, bedreigingen en verwenschingen, ten volle dat zij geen vrienden van mij waren. Terwijl u bewusteloos

en schijnbaar levenloos op den vloer laagt, en op het bed (nadat wij u daar gelegd hadden), stond ik tusschen u en de duivelen, en bestreed hen en vocht tegen hen van aangezicht tot aangezicht, totdat zij begonnen in aantal te verminderen en zich uit de kamer terug te trekken. Het laatste duivelskind dat vertrok, keerde zich naar mij om terwijl hij wegging, en zeide, als om zich te verontschuldigen en mijnen hardnekkigen tegenstand te bedaren, 'Ik heb niets tegen u gezegd!' Ik antwoordde hem: 'Het kan mij niet schelen, of gij wat gezegd hebt of niet; gij zijt een leugenaar van den beginne! In den naam van Jezus Christus, ga heen! Hij ging onmiddellijk, en de kamer was ontruimd. Dat besloot ditmaal de verschijning van duivelen.'

Toen eenige jaren later het oordeel van den Profeet Joseph Smith omtrent deze gebeurtenis werd gevraagd, zeide hij: „Toen ik het hoorde, gaf het mij groote blijdschap, want ik wist daardoor, dat het werk Gods in dat land had wortel gevat. Dit bracht den duivel er toe om eene worsteling aan te gaan om u te dooden.”

Van den morgen van dien strijd tegen de duivelen zegt Heber C. Kimball verder:

„Niettegenstaande de zwakheid mijns lichaams, van den schok dien ik had ontvangen, had ik het genoeg, omtrent 9 uur negen personen te doopen en hen als broeders en zusters in het Koninkrijk Gods te verwelkomen. Deze waren de eerste personen in het buitenland gedoopt tot leden van de Kerk, en slechts de achtste dag na onze aankomst te Preston.” Daar de doop door onderdompeling, en in de open-lucht, iets nieuws was in die streek, waren tusschen 7 en 9.000 menschen op de oevers der rivier samengekomen om getuigen te zijn van het bedienen der verordening. Het doopen dezer personen was ook de gelegenheid van het werken van een wonder, door Apostel Kimball in de volgende woorden verhaald:

„Ik had de woning van Thomas Walmesley bezocht, wiens vrouw ziek was met uittering, waaraan zij reeds verscheiden jaren had geleden; zij was weggekijnd tot vel en been, een louter geraamte, en was door de geneeskundigen opgegeven om te sterven. Ik heb haar het Evangelie verkondigd en haar in den naam van den Heere Jezus Christus beloofd, dat, indien zij zou gelooven, zich bekeeren en gedoopt worden, zij van hare krankheid zou genezen worden. Zij werd in het water gedragen, en begon na haren doop beter te worden, en bij hare bevestiging werd zij gezegend en de ziekte bestraft, en zij genas onmiddellijk en nam minder dan eene week later wederom hare huishoudelijke plichten waar.” Zuster Walmesley, het onderwerp van dit voorval, werd in 1888 vermeld als nog in leven, en hoewel oud van dagen, nog gezond en wel.

Des namiddags van dienzelfden Zondag predikte Ouderling Russell in de open-lucht tot een 5000 menschen. Een geest van onderzoek bezieldde het volk, en velen schenen naar waarheid gezocht te hebben

en zich voor het ontvangen ervan te hebben voorbereid. In het tijdsverloop der eerste acht maanden werden 2000 personen in de Kerk opgenomen, waarvan ongeveer 1500 door Apostel Kimball toegebracht werden. Bij twee gelegenheden werden 100 kleine kinderen ingezegend; en heele dorpen namen het Evangelie aan.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

Zooals voorloopig vermeld in ons nummer van 15 Januari, zal de Algemeene Conferentie van de Ned.-Belg. Zending te Rotterdam gehouden worden op Zondag 11 Februari a.s. Vergaderingen zullen gehouden worden als volgt: Des voormiddags om 10 uur en des namiddags om 2 uur in de Zaal Excelsior, No. 15 St. Janstraat, en 's avonds om 7 uur in het Nutsgebouw, No. 81 Oppert.

President Heber J. Grant, van de Europeesche Zending, heeft zijn bezoek voor die gelegenheid aangekondigd, en met hem worden verwacht de Conferentie-Presidenten der Britsche Zending en eenige andere bezoekers, tezamen tusschen 25 en 30 bezoekers uit Engeland. Onder deze waarschijnlijk goede zangers, die zullen uitgenoodigd worden om de vergaderingen te helpen met hun talent.

Het is gewenscht dat al de zendingen der Ned.-Belg. Zending zullen tegenwoordig zijn, en ook de priesterschaps-vergadering zullen bijwonen, die in de Zaal Excelsior voor de Zendingen zal gehouden worden Zaterdag-voormiddag, 10 Februari, om 10 uur.

De broeders en zusters en vrienden in deze Zending worden uitgenoodigd om, zoo mogelijk, deze Conferentie bij te wonen.

OVERLEDEN.

SLIGTING. — Jacobus Johannes Lauwrens Sligting, 4 Nov. 1875 te Amsterdam geboren; — overleden 23 Januari 1906, na eene ziekte van 9 dagen.

FIET. — Geertruida Fiet, dochter van Onne en Aaltje Fiet, 28 Dec. 1905 te Roy, Utah, aan hartkwaal overleden in den ouderdom van 15½ jaar.

BRUINSE. — Pieter Bruinse, 9 Oct. 1850 te Oudetange geboren; overleden te Delft den 22sten December 1905. Het sterfgeval van dezen broeder kwam niet eer tot onze aandacht.

I N H O U D:

Stralen van Levend Licht	Blz. 33	Overzicht voor 1905	Blz. 41
Aangekomen	„ 38	President Joseph P. Smith	„ 42
Het uur der wrake	„ 38	Een kostbare oogst betwist	„ 45
President Joseph P. Smith (<i>Portret</i>)	„ 39	Conferentie-Aankondiging	„ 48
Statistiek Verslag	„ 40	Overleden	„ 48

Uitgave van JACOB H. TRAYNER, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.